

TYGODNIK SALWATORSKI

19.01.14 r. ● PISMO PARAFII NAJSWIĘTSZEGO SALWATORA W KRAKOWIE ● NR 3 (996) 1 ● Rok 21

Niedzielne czytania liturgiczne, rok A

2. Niedziela Zwykła

Słyszymy dzisiaj wyznanie Jana Chrzciciela: „Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata”. Za każdym razem, kiedy uczestniczymy w Eucharystii, słyszymy, jak kapłan wypowiada te słowa, kiedy ukazuje konsekrowaną Hostię. Jan Chrzciciel wypowiada je, widząc Jezusa. Jest jednak w słowach Jana pewien paradoks – Jan rozpoznaje bezbłędnie Jezusa jako Baranka Bożego, po czym stwierdza że wcześniej Go nie znał. Poza tym tradycja potwierdza ich związki rodzinne. Może dzieje się tak dlatego, że człowieka można znać na różne sposoby. Można znać fakty z życia konkretnej osoby, ale wcale nie wiedzieć, co się we wnętrzu tej osoby dzieje – jakie są jej przeżycia, nastroje. Jan mówi jednak o znajomości Jezusa jako Boga. Znając Go wcześniej jako człowieka, nie miał wiedzy na Jego temat jako Boga. Dopiero kiedy ujrzał nad Nim Ducha Świętego, sytuacja się odmieniła – Jan rozpoznaje w Jezusie Boga.

I my możemy do Jezusa zbliżyć się nie inaczej, jak poprzez Ducha Świętego. To Trzecia Osoba Boska pozwala nam Jezusa rozpoznawać jako kogoś więcej niż postać historyczną.

ks. Tomasz Gętlek

Ściany stajenki

Jest mrok - co dusze spowija całunem
Noce bezsenne - w których rozpacz gości
Jest lęk - co długie wypełnia godziny
Trwoga - okrutna siostra samotności
Bo człowiek zwątpił, że jest tak kochany
Dla niego Bóg

przez mrok

przez lęk

przez trwogę

Światłem narodzin dziś otwiera drogę
Byś tylko zechciał przyjść, zechciał uwierzyć
Bóg - dzieckiem stał się

i - na sianie leży

Ukłęknać cicho przy sobie pozwolił
Tym - których smutku łąza - najbardziej boli
Tym odrzuconym - w lęku niepojętym
Przynosi radość - Małeńki Święty

W ubogim, prostym i cichym Betlejem
Każde samotne serce - dziś rozgrzeje
Dla ciebie wybrał - tej stajenki ściany

Żebyś uwierzył

jak - jesteś kochany!

Iwa Korsak-Sabuda

Oplątek V i VIII Róży

6 stycznia odbył się oplątek V i VIII Róży. Więcej na str. 3. Fot. Bogumiła Puchała

Święta Biblioteka**Drugi List św. Piotra**

„Szymonowi Piotrowi, słudze i apostołowi Jezusa Chrystusa” (1,1) przypisywany jest także inny list, który jednak tak pod względem języka, stylu jak i treści różni się od 1 Listu św. Piotra i przypomina raczej List św. Judy. Problemy z autorstwem pisma rozpoczęły się w III wieku. Nie zaprzeczając kanoniczności i natchnieniu Bożemu tego listu, można uznać go za pokłosie tzw. tradycji Piotrowej (koniec wieku I lub początek II).

W swojej ogólnej wymowie list stanowi swoisty testament, a jego głównym przedmiotem jest ostra krytyka, która zwraca się przeciw „fałszywym nauczycielom” lub „prorokom”, szerzącym groźne herezje (2,1). Najprawdopodobniej chodzi o pierwszych gnostyków, a więc o chrześcijan, którzy uzależniali zbawienie od coraz wyższego i doskonalszego poznania, które było czymś zastrzeżonym tylko dla intelektualnej elity. Uwalniając się od ciężaru ciała, pozwalali rządzić się mu własnymi instynktami, a umysł i dusza wznosiły się do nieba, stosując kontemplację. Tak wykształcił się również pewien rodzaj moralnego libertynizmu (2,18-22).

Fałszywi formatorzy deformowali szczególnie dwa ważne tematy w chrześcijańskim przepowiadaniu. Najpierw była to paruzja, czyli ostateczne przyjście Jezusa na końcu czasów. Za sprawą fałszywych nauczycieli, negujących paruzję, coraz bardziej rozpowszechniony stawał się pogląd, że „wszystko jednakowo trwa od początku świata” (3,4) i że nie dojdzie do odkupienia całego stworzenia. Innym słabym punktem błędnej nauki było nieuprawnione korzystanie ze świętych Pism, szczególnie listów św. Pawła, które rozpowszechniły się już wśród chrześcijan (3,15-16).

Autor szczególnie podkreśla kwestię właściwej interpretacji Pisma Świętego, która nie może być subiektywna (1,20-21) i punktem ośrodkowym, łączącym w jedno rozmaite historyczne etapy objawienia, jest Chrystus. Drugi List św. Piotra stanowi zatem wizerunek Kościoła pierwotnego, rozmaitych wewnętrznych jego problemów, ale także jego nieskalanej wierności Bożemu słowu i Chrystusowi.

ks. Tomasz Gędek

Anioł Pański

12 stycznia 2014

Grzech pierworodny zamknął dla ludzi niebo, narodziny Jezusa na powrót je otworzyły – mówił papież Franciszek w rozważaniu przed modlitwą Anioł Pański. Chrystus na ziemi stał się jednym z nas, dzielił ludzkie problemy, żył w tych samych warunkach, dając tym samym świadectwo miłości Boga do człowieka. „Czy nie wydaje się wam, że w naszych czasach potrzeba suplementu braterskiego wsparcia i miłości?” – pytał papież. „Nie chodzi o miłosierdzie zadowalające się improwizowaną pomocą, która nie angażuje, nie pochłania, ale o miłosierdzie, w którym człowiek dzieli się z innym, bierze na siebie trudy i cierpienie brata”.

MLS

Na Salwatorze kołędował Chór I LO

Tegoroczny okres Świąt Bożego Narodzenia jest w naszej parafii bogaty w wydarzenia artystyczne. W niedzielę 12 stycznia 2014 r. odbyły się kolejne dwa koncerty. Po mszy św. o g. 13.15 zaśpiewał Chór I LO im. B. Nowodworskiego w Krakowie, który zadbał także o muzyczną oprawę liturgii. Zespół wykonał jedno z najpiękniejszych polskich kołęd i pastorałek (niektóre w aranżacjach odmiennych niż zazwyczaj słyszane), jak również mniej popularne utwory o tematyce świątecznej.

Prowadzony od ponad dwudziestu lat przez pana Ryszarda •róbka chór, którego znakiem rozpoznawczym są białe-niebieskie szarfy dziewcząt, na co dzień uświetnia szkolne uroczystości. Prowadzi też aktywną działalność koncertową poza murami liceum (m.in. udział w międzynarodowych festiwalach Cracow Singing Week i Cracovia Cantans), zarówno a cappella, jak i (okazjonalnie) z towarzyszeniem orkiestry, występując także w krakowskiej Filharmonii. Od wielu lat chórzyści mają możliwość uczestniczenia w wymianie ze szkołami m. in. z Włoch, Stanów Zjednoczonych i Niemiec oraz współpracy z tamtejszymi chórami.

Wśród chórzystów można spotkać zarówno pierwszoklasistów, jak i absolwentów, których połączyła miłość do muzyki – a z których wielu nie miało wcześniej nic wspólnego z jej tworzeniem. Niedzielny koncert był wyrazem tej pasji. Być może w przyszłości chór znów zawita do naszej parafii.

Teresa Makuch

W piątki o 15.00 na Salwatorze

W każdy piątek o godz. 15.00 w naszym kościele odmawiana jest Koronka do Miłosierdzia Bożego. Zapraszamy wszystkich do wspólnej modlitwy. Kościół jest otwierany pół godziny wcześniej (14.30), można więc przed Koronką wykorzystać czas na osobistą modlitwę przed Najświętszym Sakramentem. Wejście od ul. Kościuszki.

Grupa Modlitewna

Cytat z Dzienniczka Siostry Faustyny:

„Kiedy ujrzałam swego spowiednika, jak wiele ma cierpieć z powodu tego dzieła, które Bóg przez niego przeprowadza, zatrwożyłam się na chwilę i rzekłam do Pana: Jezu, przecież ta sprawa Twoją jest i dla czego tak z nim postępujesz, co się wydaje, jakobyś mu utrudniał, a przecież żadasz, aby czynił.

Napisz, że dniem i nocą wzrok Mój spoczywa nad nim, a że dopuszczam te przeciwności, to dlatego, aby pomnożyć jego zasługi. Nie za pomyślny wynik nagradzam, ale za cierpliwość i trud dla Mnie podjęty. (Dz 86)

Opłatek V i VIII Róży

W dniu 6 stycznia 2014 roku, w święto Objawienia Pańskiego, członkowie Wspólnoty Żywego Różańca z Róży V (patronka Św. Bernadetta) oraz Róży VIII (patronka Bł. Bronisława) zgromadzili się na spotkaniu opłatkowym. W spotkaniu uczestniczył opiekun duchowy całej naszej wspólnoty - Ksiądz Kanonik Stanisław Sudoł.

Rozpoczęło się ono od wspólnej modlitwy, a następnie, dzieląc się opłatkiem oraz dobrym słowem, złożyliśmy sobie świąteczne życzenia. Nie zabrakło w nich ciepła, serdeczności i nadziei na przyszłość. Wyjątkowo ważne dla nas były życzenia od naszego duszpasterza.

Oczywiście tradycyjny „opłatek” nie mógł się odbyć bez kołęd, które stworzyły radosny klimat tego świątecznego spotkania. Wszyscy chętnie je śpiewali, ale na specjalną uwagę zasługuje „mini koncert” kołęd w wykonaniu kilku osób spośród naszego grona. Był on wykonany po mistrzowsku. Św. Augustyn powiedział: "kto kocha, ten śpiewa", a następnie dodawał, że "kto śpiewa, ten dwa razy się modli" – i to się u nas sprawdziło.

Było wiele dla ducha, ale nie zabrakło również czegoś dla ciała - pysznych świątecznych smakołyków, które samodzielnie przygotowały Panie z naszej wspólnoty, za co w imieniu wszystkich bardzo im dziękujemy.

Po naszym spotkaniu skorzystaliśmy z możliwości

uczestnictwa w koncercie „Kolędy z szopką w tle” w wykonaniu pana Jacka Wójcickiego oraz innych znanych krakowskich artystów, którzy również dostarczyli nam niezapomnianych przeżyć.

Bardzo pięknie dziękujemy Księdzu Proboszczowi za uczestnictwo w „naszym opłatku” oraz za skierowane do nas serdeczne słowa i błogosławieństwo. Dziękujemy szczególnie tym, którzy pomogli w przygotowaniu tego spotkania, ale również wszystkim tym, którzy na nie przyszli.

Niech Dziecina Boża ma wszystkich w swojej opiece, abyśmy za rok po Bożym Narodzeniu spotkali się znowu.

Ogólne wprowadzenie do Mszału Rzymskiego (17)

A) Msza święta bez diakona

Obrzędy wstępne

120. Gdy lud się zgromadzi, kapłan i usługujący, ubrani w szaty liturgiczne, udają się do ołtarza w następującym porządku:

- ministrant z dymiącą kadzielnicą, jeśli się stosuje okadzenia;
- ministranci niosący zapalone świece, a pomiędzy nimi akolita albo inny ministrant z krzyżem;
- akolici oraz inni ministranci;
- lektor, który może nieść nieco uniesiony ku górze Ewangeliarz, nie zaś lekcjonarz;
- kapłan celebrujący.

Jeśli używa się kadzidła, kapłan przed wyruszeniem procesji nakłada kadzidło do kadzielnicy i błogosławi w milczeniu znakiem krzyża.

121. W czasie procesji do ołtarza śpiewa się pieśń na wejście (por. nry 47-48).

122. Po przybyciu do ołtarza kapłan i usługujący wykonują głęboki ukłon.

Przyniesiony w procesji krzyż z wizerunkiem Chrystusa ukrzyżowanego można ustawić obok ołtarza, aby pełnił funkcję krzyża ołtarzowego, który winien być tylko jeden. W przeciwnym razie należy krzyż procesyjny ustawić w godnym miejscu. Świeczniki umieszcza się na ołtarzu lub obok niego. Ewangeliarz kładzie się na ołtarzu.

123. Kapłan podchodzi do ołtarza i całuje go na znak czci. Następnie może okadzić krzyż i ołtarz, obchodząc go dookoła.

124. Potem kapłan podchodzi do krzesła na miejscu przewodniczenia. Kiedy zakończy się śpiew na wejście, kapłan i wierni stojąc, żegnają się. Kapłan mówi: *W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego*, a lud odpowiada: *Amen*.

Następnie kapłan, zwrócony do ludu, rozkładając ręce, pozdrawia go; stosuje przy tym jedną z przewidzianych formuł. Z kolei on sam lub odpowiednio przygotowany ministrant może w bardzo zwięzłych słowach wprowadzić wiernych w treść Mszy świętej danego dnia.

125. Następuje akt pokuty. Potem zgodnie z przepisami śpiewa się lub recytuje: *Panie, zmiłuj się* (por. nr 52).

126. Podczas pewnych celebracji śpiewa się lub odmawia: *Chwała na wysokości* (por. nr 53).

127. Następnie kapłan wzywa lud do modlitwy, mówiąc ze złożonymi rękami: *Módlmy się*. Wszyscy razem z kapłanem przez krótki czas modlą się w milczeniu. Potem kapłan rozkłada ręce i odmawia kolektę, którą lud potwierdza aklamacją: *Amen*.

Liturgia słowa

128. Po kolekcie wszyscy siadają. Kapłan w bardzo zwięzłych słowach może wprowadzić wiernych w Liturgię słowa. Lektor udaje się na ambonę i z lekcjonarza umieszczonego tam już przed Mszą świętą wygłasza pierwsze czytanie, którego wszyscy słuchają. Na koniec lektor wypowia-

da aklamację *Oto słowo Boże*, na którą wierni odpowiadają: *Bogu niech będą dzięki*.

Zależnie od okoliczności można zachować krótką chwilę milczenia, aby wszyscy zastanowili się nad tym, co usłyszeli.

129. Następnie psalterzysta albo sam lektor śpiewa wersety psalmu, lud zaś jak zwykle powtarza refren.

130. Jeśli przed Ewangelią jest drugie czytanie, lektor wygłasza je z ambony. Wszyscy słuchają i na koniec odpowiadają na aklamację jak wyżej (nr 128). Następnie można zachować krótką chwilę milczenia.

131. Potem wszyscy wstają i wykonuje się *Alleluja* lub inny śpiew, zależnie od okresu liturgicznego (por. nry 62-64).

132. W czasie *Alleluja* lub innego śpiewu kapłan nakłada kadzidło i błogosławi, jeśli się stosuje okadzenia. Po czym pochylony przed ołtarzem i mając ręce złożone, mówi cicho: *Wszechmogący Boże, oczyść serce*.

133. Potem bierze Ewangeliarz, jeśli jest złożony na ołtarzu, i poprzedzany przez świecików ministrantów, którzy mogą nieść kadzidło i świece, udaje się na ambonę, niosąc Ewangeliarz nieco uniesiony ku górze. Uczestnicy zwracają się w stronę ambony, okazując szczególną cześć dla Ewangelii Chrystusa.

134. Na ambonie kapłan otwiera księgę, po czym mając ręce złożone, mówi: *Pan z wami*. Lud odpowiada: *I z duchem twoim*. Następnie kapłan dodaje: *Słowa Ewangelii według świętego N.*, czyniąc wielkim palcem znak krzyża na księdze, na swym czole, ustach i piersiach. To samo czynią wszyscy inni. Lud wypowiada aklamację: *Chwała Tobie, Panie*. Następnie kapłan, jeśli stosuje się okadzenia, okadza księgę (por. nry 276-277). Potem wygłasza Ewangelię, na koniec zaś dodaje aklamację: *Oto słowo Pańskie*, lud zaś odpowiada: *Chwała Tobie, Chryste*. Kapłan całuje księgę, mówiąc cicho: *Niech słowa Ewangelii zgładzą nasze grzechy*.

135. Gdyby nie było lektora, sam kapłan, stojąc na ambonie, wygłasza wszystkie czytania i psalm. Tam też, jeśli stosuje się okadzenia, kapłan nakłada i błogosławi kadzidło oraz głęboko pochylony modli się cicho słowami: *Wszechmogący Boże, oczyść serce*.

136. Kapłan, stojąc przy krześle lub na ambonie, albo zależnie od okoliczności, w innym stosownym miejscu, wygłasza homilię. Po niej można zachować krótką chwilę milczenia.

137. Wyznanie wiary śpiewa lub recytuje kapłan razem z ludem (por. nr 68). Wszyscy stoją. Na słowa: *I za sprawą Ducha Świętego* itd. głęboko się pochylają, a w uroczystości Zwiastowania i Narodzenia Pańskiego przyklękają.

138. Po wyznaniu wiary kapłan, stojąc przy krześle i mając ręce złożone, krótką zachętą wzywa wiernych do modlitwy powszechnej. Następnie kantor albo lektor, lub ktoś inny, z ambony albo z innego odpowiedniego miejsca podaje ludowi intencje, na które lud odpowiada. Na koniec kapłan, mając ręce rozłożone, wypowiada końcową formułę modlitwy.

Szopka trydencka w Sanktuarium bł. Jana Pawła II

Fot. Andrzej Waśko SDS

Przy sanktuarium Jana Pawła II stała tradycyjna szopka trydencka. Rzeźby mają naturalną wielkość ludzkich postaci (1:1). Podobna szopka stała w 2007 roku na Placu

Świętego Piotra. Najpiękniejsze trydenckie rzeźby oglądaliśmy na wystawie w Łagiewnikach w roku 2008 roku. Obecną szopkę można oglądać do 2 lutego. (b)

Przegląd prasy

Pożegnanie Kilara

Podczas pożegnania Wojciecha Kilara media akcentowały nade wszystko niezwykły talent tego wyjątkowego artysty. Znacznie rzadziej przeczytać było można, że jego twórczość osadzona jest na fundamencie wiary, a sam artysta głęboko związany z Kościołem. *Przewodnik Katolicki* publikuje bardzo ciekawe świadectwo Jolanty Sowińskiej-Gogacz. Przyjacielem jej rodziny był właśnie Wojciech Kilar. Tekst przeczytać można również na stronach portalu www.opoka.org.pl.

Wojciech Kilar skomponował muzykę do przeszło 150 filmów. Wśród nich są prawdziwe perły światowej kinematografii. Kompozytor był też człowiekiem niezwyklej biografii, którego losy spłotyły się z losami Rzeczypospolitej. Darczyńca swojej parafii, miłośnik kotów, fan motoryzacji – to tylko kilka z nieznanych stron Wojciecha Kilara, o których można przeczytać w tygodniku.

„Podczas wielu wizyt na Jasnej Górze Wojciech Kilar poznał spore grono artystów. Jednym z tych, który został jego przyjacielem do końca życia, był mój ojciec, Zdzisław Sowiński, operator i reżyser filmowy z Łodzi, artysta fotografik, który jeszcze przed nastaniem stanu wojennego był „nadwornym” dokumentalistą częstochowskiego sanktu-

arium. Ten sam światopogląd, podobna wrażliwość, ponad 30 lat spotkań i rozmów zaowocowały filmem dokumentalnym o muzyce i życiu Wojciecha Kilara. Obaj nie wiedzieli, że to ich ostatnie wspólne przedsięwzięcie, że choroba kompozytora będzie rozwijać się tak bezwzględnie szybko. Współreżyserem filmu stała się Violetta Rotter-Kozera, dziennikarka telewizyjna i muzykolog. „Różaniec na Jasnej Górze stał się częścią mojego życia, i to ważną częścią” – tymi słowami film się zaczyna i to one determinują wymowę całości. Wojciech Kilar jest mądry i głęboko wierzący. Miał kilka domów – Łwów, Rzeszów, Paryż, Katowice – ale gdziekolwiek by mieszkał, domem najtrwalszym w jego głowie i w sercu była Jasna Góra. W filmie kompozytor pochyla się nad obrazem Maryi Panny, tą naszą narodową bezcenną ikoną Czarnej Madonny, jak syn nad matką, patrzy na Jej liczne „rany”, ślady napaści i uszkodzeń i z troską dziecka przywołuje znajomą frazę: tyleś Matko wycierpiała. „Kiedy myślę o Matce i o matce swojej, pojawia się pytanie: kim jest kobieta? Ile my – mężczyźni otrzymujemy od kobiet? Wszystko”. Dobro, dostrzeganie życiowego trudu kogoś drugiego i niepomijanie własnych słabości, bez patosu czy kłamliwej kreacji” – tak Wojciecha Kilara wspomina autorka tekstu.

LS

J. Sowińska-Gogacz: *Wiara, muzyka, miłość. Pożegnanie Wojciecha Kilara. Przewodnik Katolicki*

Kolęda widziana od strony zatroskanych

Kolęda – wizyta duszpasterska – to dla ludzi wspólnoty Kościoła, zwyczajowo, rodzaj naturalnej formy wręcz oczekiwanego, bo uroczystego, przyjęcia kapłana.

Dziś w przestrzeni publicznej, a dla bardzo nieraz różnych celów, mają miejsce ataki na Kościół, co jest faktem niezaprzeczalnym. Ataki te, często wręcz absurdalne i nie odpowiadające rzeczywistości, są prowadzone nieraz w sposób bardzo perfidny. Cokolwiek by się nie działo w Kościele, jest natychmiast polem do co najmniej „troski”. Tematyka związana z taką wizytą okazuje się też znakomitym powodem i terenem na uprawianie owego podejścia do naprawy Kościoła. Najlepiej, by go nie było.

Argumenty – co do kolędy – są standardowe. Określenia najczęściej używane: pazerność, wściubianie nosa w nie swoje sprawy, uprawianie polityki, choć brane z sufitu – na osoby bez własnej refleksji jednak oddziałują. Bezrefleksyjnych niestety przybywa, nad czym nie na darmo pracują media – i nie tylko.

Wedle propagandy, dla nikogo nie jest już tajemnicą, że środowisko kapłanów jest a-ewangeliczne, pedofilskie (homoseksualizm sobie coraz częściej darują – bo w końcu to ma być objaw postępu i nowoczesnej otwartości na kwestie światopoglądowe i obyczajowe) i w ogóle co tu ono jeszcze robi. Wierzący mają się zamknąć w katakumbach, a o polityce mają prawo się wypowiadać jedynie oświeceni postępowcy. Wizyta kolędowa – w tej optyce – to nic innego, jak działalność lokalnego, a nieformalnego poborcy podatkowego skrzyżowanego z propagandzistą. Dawniej – agenta CIA. Ataki i absurdy są tak liczne, że tylko świadomy wierzący rozpoznaje je na odległość, a ich opis – nie wiedzieć czemu – nie wchodzi do tematyki dyskursu wewnątrz wspólnoty.

Nie odważę się w tym krótkim tekście na próbę pokazania palety najczęściej stosowanych chwytów. Zajmę się tylko jednym, za to, jak się wydaje, ostatnio wynalezionym.

To jest nowość. Rodzaj wynalazku z cyklu „siedzi diabeł przed ołtarzem i ogonem na mszę dzwoni”. Chodzi mi o niezwykle szlachetnie wyglądającą propozycję, by w trakcie wizyty wręczyć księdzu w kopercie kwit wpłaty na szlachetny cel.

Dla pokazania całej przewrotności i cynizmu tej propozycji niezbędna jest chwila zastanowienia się nad istotą tego z czym mamy tu do czynienia.

Pierwsze: wizyta jest po to, by ksiądz z parafii – a nie zawsze jest to proboszcz – osobiście spotkał się z ludźmi wspólnoty. Nie w tłumie, a osobiście. To podstawowa misja apostolska i ludzie wierzący jej oczekują. Bo tylko tacy, ci którzy jej chcą, jak zakładam, tworząc wspólnotę wiary, przyjmują księdza. Przyjęcie księdza jest zawsze indywidualną decyzją i wyborem, aktem praktycznego powiedzenia: uczestniczę we wspólnocie. Już z samego tego powodu wcinanie się kogoś w to, co robię ze swoim czasem, ze swoimi pieniędzmi, jest wprost niedopuszczalną w demokracji ingerencją w moją osobistą wolność wyboru. Tylko w totalitaryzmie i niewolnictwie podobna ingerencja, a i tak, prawem kaduka, jest uznawana za możliwą. Czczą wolność, a chcą realizować zniewolenie.

Należy wprost powiedzieć: „wara wam od tego kogo i dlaczego przyjmuję w moim domu i o czym z nim rozmawiam”. Mało tego – grajkowi na ulicy mogą dać pieniążka, synowi dać rzecz czy pieniądze, znajomemu dać cokolwiek – w ramach kwotowych, które nie podlegają obowiązkowi skarbowemu. Jeśli takowy by był od kwot minimalnych, mielibyśmy jako żywo sytuację nonsensu rodem z Mrożka.

Wizyta duszpasterza ma dla człowieka wierzącego, a i wspólnoty, ważne znaczenie. W jej trakcie Ksiądz ma okazję bardziej systematycznie poznać tych, którzy w jego parafii mówią: tak, należę do Kościoła. Oczywiście nie jest realistyczne mówienie o samym duszpasterskim nauczaniu w trakcie wizyty, ale nie od tego ona jest. Jej istotą jest raczej praktyczne działanie (i tu wrogów Kościoła szczególnie boli), po prostu rozpoznanie problemów, które trzeba będzie duszpastersko podjąć, a za tym idzie szansa poprawy pracy duszpasterskiej (czym jestem jako wierny żywo zainteresowany) i nawet banalne a porządkujące uzupełnienie kartoteki, co też jest potrzebne w zarządzaniu parafią. Na przykład – wizyta odprowadzana na zasadzie „koperta i żegnaj” – jest hasłem informującym o terenie misyjnym. Tam, gdzie wizyty nie przyjmują – to też jest pole misyjne, ale inne. W końcu wiara ze swej istoty jest aktem i przekonaniem wewnętrznym i indywidualnym. Tam, gdzie z góry się mówi „to bzdura”, przekonać może wiele rzeczy, ale nie najlepszy nawet kaznodzieja. To tylko święci lub działanie Ducha Świętego w sposób niewytłumaczalny pokonują taką wersję niechęci – wręcz czasem wrogości. Tam, gdzie w trakcie wizyty nawiązuje się rozmowa z księdzem poruszająca konkretne sprawy, można szukać współdziałania w pracy duszpasterskiej, co nie sędzę, by dla rozsądnego kapłana nie było cenną informacją.

Gdy sobie powiedzieliśmy po co jest wizyta, to idźmy dalej. Zastanówmy się co jest racjonalną motywacją wręczenia koperty. Odpowiedź jest chyba jasna. Mam taką wolę, przynależąc do pewnej grupy, chcę wspomóc jej funkcjonowanie w zakresie nazwijmy to – statutowym. Nie należąc do grupy – jej przedstawiciela nie musi się wcale ani przyjmować, ani gratyfikować. Ale co do tego jaka jest moja decyzja – takiego kogoś nagle „zatroskanego” nie ma prawa obchodzić. W każdej innej organizacji opłacam – dobrowolnie przecież – przyjętą członkostwem składkę na cele statutowe. W parafii, z którą się utożsamiam, wiedząc, że nie samo się nie robi, ksiądz musi mieć z czego realizować cele, z którymi się zgadzam i które popieram. Jedno, to samo funkcjonowanie gospodarcze (to w zasadzie ma dostarczać cotygodniowa taca), ale drugie to cele dodatkowe. Dając cokolwiek – wykazuję pełne zaufanie, że ksiądz – parafia – pozyskane środki nie przehula, a wyda na wykonanie swojej pracy. W tym też na przykład na zakup paliwa, by mógł odwiedzić osobę niepełnosprawną, czy pojechać załatwiać sprawy parafii, opłacić ogrzewanie, wykonać projekt czy przygotowanie jakiejś inwestycji. Mam świadomość, iż tych rzeczy jest tyle, że nie wiadomo w co ręce włożyć. Wysokość (lub niskość) tego co daję ma bezpośredni związek z moją oceną wiarygodności tej sytuacji.

Jeśli z tym się zgodzimy – to czym byłoby wręczenie księdzu zaświadczenia (kwitu), że wpłaciłem, ale komu innemu i na co innego? Czystym samochwalstwem i kpina z mojej chęci uczestnictwa w funkcjonowaniu wspólnoty.

Mało tego, a wielokroć mnie to spotykało, gdy byłem – a bywałem – w ciężkiej sytuacji, że ksiądz wprost odmawiał przyjęcia koperty, najwyraźniej uważając, że wypełni w ten sposób zasadniczy cel wizyty, a ja w przyszłości Kościołowi i tak oddam w dwójnasób. Bo jesteśmy we wspólnocie.

Czy dziś podobne zachowania są ewenementem? Nie wiem – jestem jednak przekonany, że o nich się nie mówi, za to „kochający Kościół inaczej” tworzą niespotykane ballady wokół tej kwestii kopertowej.

W ogóle ostatnio jakby nasila się atak na nasze wspólnoty „troskliwym” inaczej oczywiście – dywagowaniem, a to o tacy, a to o składkach, a to o podatku kościelnym, a to o odpisie (0,5 %) zresztą mniejszym, niż tym na samotne psia-ki w schroniskach (1%).

Rzekomo ta sfera ma czynić z „czarnych” rodzaj mafii finansowej, tak jak sprawy obyczajowe mają wprost doprowadzić istnienia zdegenerowanej mafii obyczajowej.

Wydaje się, iż przyszedł czas na skrócenie piłki i na returny – mówiąc językiem meczu tenisowego. Powiem krótko: jako wierny wiem, że Kościół tak naprawdę dysponuje pieniędzmi wiernych i jest konsekwentnie pozbawiany podstaw gospodarczych, na których opierał się przez całe wieki. Czasy dzisiejsze – w tym zakresie mało co się różnią od czasów najczarniejszego komunizmu, dążącego do unicestwienia Kościoła i zakazami, i propagandą, i odbieraniem podstaw materialnych.

Mówiąc szczerze – jeśli daję pieniądze – to mniej mnie w tej sytuacji obchodzą deklaracje i publiczne wykazanie wydatków, a bardziej mnie interesują efekty pod postacią dobrego gospodarzenia, właściwej i satysfakcjonującej gratyfikacji ludzi pracujących przy codziennej obsłudze – czyli to, co zobaczę jako właściwe i gospodarskie używanie środków. I do tego nikomu nic.

To gospodarzenie i odczuwalna realnie opieka dusz-

pasterska się liczą i one są dla mnie informacją o celowości złożenia koperty. Bo na to wydałem pieniądze. Niczego z tych rzeczy nie załatwi zaświadczenie – jaki to jestem szlachetny, bo wpłaciłem na coś tam – masz kwitek. Nie, ja wpłacam, bo chcę wypełnić obowiązek, który sam przyjąłem – troski o naszą wspólnotę.

A gdyby ksiądz okazał się po ludzku mało rzetelny? To też nikomu do tego nic – bo mu zawierzyłem. W tak ekstremalnej sytuacji, której zresztą sobie nie wyobrażam, mogę zrobić tylko jedno – zagłosuję nogami. I nie w stosunku do wiary w ogóle, a do konkretnego gospodarza. I w takich razach – za bratnią pomoc „zatroskanych” też podziękuję – niech zatroskani troszczą się o swoje pieniądze wpłacone na cele statutowe swoich organizacji.

Przepraszam za język, ale dla kogoś, kto traktuje parafię jakby to był prywatny biznes proboszcza – jest to chyba jedyny język, którym można nadać jasny komunikat następującej treści: „Nie życzę sobie ani kontroli nad tym co robię ze swoimi pieniędzmi, ani dyskryminacji.”

A ta w stosunku do ludzi wierzących, zwłaszcza w zakresie nawet praw konstytucyjnych, coraz częściej staje się faktem. Proszę się bowiem zastanowić nad choćby takim prawem do wychowania dzieci zgodnie ze swymi przekonaniem czy prawem do publicznego ich okazywania. To już w stosunku do spraw kołеды – są inne – choć związane tematy.

Kopertę dam i nie będzie tam zaświadczenia. I tyle byłoby w temacie spraw finansowych, którymi tak się przejmują „zatroskani”. Niech się więc potroszczą, ale nie o kołędę w moim mieszkaniu, w którym mi się podoba przyjąć księdza jako mile widzianego gościa. Czyż nie daje to przysłowiowej – choć zawłaszczonej – kropki nad „i”?

Feliks Stalony-Dobrzański

Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan

W niedzielę 19 stycznia rozpoczyna się Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan obchodzony na całym świecie już od ponad stu lat. Jest okazją do wspólnej modlitwy oraz lepszego poznania się członków różnych tradycji wyznaniowych (Kościoła rzymskokatolickiego oraz prawosławnego, luterańskiego, metodystycznego, polskokatolickiego i mariawickiego).

19 stycznia 2014 (niedziela)

10.00 – uroczyste rozpoczęcie Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan, liturgia święta i nabożeństwo z udziałem przedstawicieli innych Kościołów w cerkwi prawosławnej, ul. Szpitalna 24

18.00 - z udziałem przedstawicieli Kościoła prawosławnego w kościele Świętego Krzyża, ul. Świętego Krzyża 23

20 stycznia 2014 (poniedziałek)

17.15 – z udziałem przedstawicieli Kościoła Starokatolickiego Mariawitów w bazylice oo. Franciszkanów, pl. Wszystkich Świętych 5

18.00 – z udziałem przedstawicieli Kościoła ewangelicko-metodystycznego, kościół św. Floriana, ul. Warszawska 1c

18.00 – z udziałem przedstawicieli Kościoła polskokatolickiego, kościół św. Szczepana, ul. Sienkiewicza 19

21 stycznia 2014 (wtorek), godz. 17.00 - w kaplicy kościoła ewangelicko-metodystycznego, ul. Długa 3

22 stycznia 2014 (środa), godz. 17.00 - w kościele ewangelicko-augsburskim św. Marcina, ul. Grodzka 56

24 stycznia 2014 (piątek), godz. 17.00 - w kościele polskokatolickim, ul. Miechowity 19

25 stycznia 2014 roku (sobota), godz. 17.00 - Kościół Starokatolicki Mariawitów gościnnie w kościele ewangelicko-augsburskim św. Marcina, ul. Grodzka 56

26 stycznia 2014 (niedziela) - uroczyste zakończenie Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan

17.00 - msza święta i nabożeństwo ekumeniczne pod przewodnictwem kard. Stanisława Dziwisza, bazylika oo. Dominikanów, ul. Stolarska 12

Wydarzenia towarzyszące:

21 stycznia 2014 (wtorek), godz. 19.00 – spotkanie Net For God połączone z projekcją filmu *Czuwający o ruchu młodych*, którzy angażują się w walkę o sprawiedliwość i prawdę, wybierając metody bez użycia przemocy. Wspólnota Chemin Neuf i Międzynarodowa Fraternia Ekumeniczna, Parafia św. Józefa, ul. Zamoyskiego 2.

23 stycznia 2014 (czwartek), godz. 18.00 – ks. dr Paweł Holc CM: Trójca Święta jako przyczyna sprawcza i wzorcza jedności Kościoła, Klub Inteligencji Katolickiej, ul. Sienna 5, I p.

Hasło tegorocznego Tygodnia Ekumenicznego: "Czyż Chrystus jest podzielony?" (1 Kor 1,1-17)

Nabożeństwa ekumeniczne przez wiele lat organizowane były także w naszej parafii.

A Ksiądz Infułat Jerzy Bryła głosił kazania w świątyni prawosławnej przy ul. Szpitalnej. Na zdjęciu obok ks. Infułata nieżyjący już proboszcz parafii prawosławnej ks. Witold Maksymowicz, który przez wiele lat podczas nabożeństw ekumenicznych był gościem w naszym kościele.

Za udział w uroczystym zakończeniu Tygodnia Ekumenicznego w bazylice OO. Dominikanów (26 stycznia) można uzyskać odpust zupełny pod zwykłymi warunkami.

W Krakowie

Było:

- ~ Limit liczby miejsc sprzedaży alkoholu wysokoprocentowego zamiast proponowanego zmniejszenia został zwiększony z 2500 do 3 tysięcy punktów
- ~ W ubiegłym roku na przejściach dla pieszych doszło do 170 wypadków i kolizji, zginęła jedna osoba, a rannych było 139
- ~ W Krakowie powstało nowe bractwo religijne „Fraternitas Jesu”, które ma propagować doktrynę Kościoła katolickiego. Jego statut zatwierdził już kard. Stanisław Dziwisz, a członkami są politycy, parlamentarzyści, dyrektorzy firm, szefowie ważnych instytucji
- ~ Na rondzie Mogiłskim zamontowano zadaszenie nad schodami (i ruchomymi, i stałymi) ze szkła odpornego na zniszczenia i stali

Jest:

- ~ Galeria Wielkich Polaków w parku Jordana wymaga pilnej renowacji. Pomniki są brudne i uszkodzone
- ~ W Szpitalu Uniwersyteckim w Prokocimiu uruchomiono salę hybrydową, gdzie będą wykonywane najtrudniejsze operacje kardiochirurgiczne dzieci. Daje ona możliwość przeprowadzenia jednej operacji zamiast kilku i krótszy czas hospitalizacji. Jedno z urządzeń, nowoczesny angiograf, pozwala na badanie bez konieczności zmian ułożenia chorego
- ~ W Krakowie jeden sklep z alkoholem wysokoprocentowym przypada na 303 mieszkańców
- ~ Tegoroczna świąteczna dekoracja naszego miasta była w porównaniu z poprzednim rokiem bardzo bogata (kosztowała 700 tys. zł, czyli prawie trzy razy więcej niż w roku 2012). Według planów zniknie z ulic, placów i mostów 28 stycznia

Będzie:

- ~ Małopolskie Centrum Reumatologii, Immunologii i Rehabilitacji ma już własny rezonans magnetyczny. Badania rozpoczną się w I kwartale, a są to przede wszystkim bardzo szczegółowe badania neurologiczne głowy i kanału kręgowego

~ Do końca lutego mają czas studenci Politechniki Krakowskiej na oddanie prac w konkursie „Nasz Sikornik”. Będą to propozycje zagospodarowania Wzgórza św. Bronisławy, która nie jest wiążąca dla organizatorów konkursu, ma jedynie pomóc znaleźć pomysł na to, aby Sikornik nie zdziczał, ale był użyteczny mieszkańcom

~ W tym roku Kraków przeznaczył więcej pieniędzy na parki (których ma 43). Fundusze pójdą m.in. na rewitalizację parku Wiśniowy Sad, na Planty Bieńczyckie, alejki w parku Lotników, park Duchacki, park Bednarskiego, a także Skwer Konika Zwierzynieckiego obok mostu Dębnickiego (ul. Kościuszki)

~ W tym roku UJ świętuje jubileusz 650-lecia. Przez cały rok odbywać się będą konferencje, sympozja naukowe, zjazdy (część naukowa), w części artystycznej – koncerty i wystawy. Na Rynku Głównym zobaczymy widowisko historyczno-muzyczne. Główne uroczystości będą w maju. 10 maja kard. Dziwisz odprawi uroczystą mszę, po której z Wawelu przejdzie orszak do Auditorium Maximum, gdzie wręczone będą doktoraty honoris causa. Z imprez sportowych – biegi i regaty

Być może:

~ Prawdopodobnie w marcu zostanie otwarty nowoczesny podziemny dworzec PKP, a tym samym stary budynek dworca przestanie pełnić tę funkcję. Kolejarze chcą tam otworzyć kino. Technicznie jest to możliwe, ale musi się na to zgodzić konserwator zabytków. Jeśli się to nie uda - w miejscu tym będą biura. Stary dworzec został otwarty w 1847 roku

~ W tym roku będą oddane do użytku także inne oczekiwane budowle: hala w Czyżynach (kwiecień), Centrum Kongresowe (wrzesień), Cricoteka (wrzesień), parking pod Muzeum Narodowym (październik)

~ W bieżącym roku będzie dużo więcej pieniędzy na miejskie zieleńce. Pojawią się nowe klomby, kwiaty i drzewa na Plantach, ale też na rondach, placach i skwerach

~ Centrum Kongresowe nie będzie mieć na razie patrona, choć pojawiło się kilka propozycji, m.in. prof. Jacka Woźniakowskiego i prezydenta Lecha Kaczyńskiego

Ogłoszenia parafialne i krótkie informacje

* * *

We wtorek o godz. 18.00 msza św. nowenna ku czci bł. Bronisławy, dziewicy.

* * *

W środę po mszy św. wieczornej nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy, na którą zapraszamy wszystkich parafian i członków Wspólnoty Żywego Różańca.

* * *

W piątek po mszy św. wieczornej koronka do Miłosierdzia Bożego.

* * *

Wizyta duszpasterska

Trwa w naszej parafii wizyta duszpasterska czyli „kołęda”. Wizyta ma charakter liturgii sprawowanej w „domowym kościele”, dlatego prosimy, aby stół był nakryty obrusem, na którym stoi krzyż z zapalonymi świecami oraz woda święcona (którą można zabrać do domu z przedświąt kościoła). Po wspólnej modlitwie i błogosławieństwie okazja do duszpasterskiej rozmowy.

Szczegółowy program jest wywieszony w gablotce przed kościołem, jest na stronie internetowej parafii i w Tygodniku Salwatorskim.

Salwatorska Akademia Biblijna

Czy wiesz, że stworzenie świata na pewno nie wyglądało tak, jak jest opisane w Biblii? Zastanawiałeś się może, w jaki sposób Izraelici przeszli przez Morze Czerwone? A czy gdyby odnaleziono np. Ewangelię według św. Judy, to czy można by ją włączyć do Pisma Świętego?

Na te i inne pytania oraz wątpliwości usiłujemy wspólnie odpowiadać na Salwatorskiej Akademii Biblijnej (SAB), która działa w każdy wtorek o godz. 19 (w styczniu o 20.00) w salce pod plebanią. SAB to okazja do refleksji nad słowem Bożym, a także do poznania uwarunkowań i realiów, w jakich słowo Boże powstawało. Każde spotkanie składa się z dwóch mini-wykładów: pierwszy dotyczy historii zbawienia, drugi - wstępu ogólnego do Pisma Świętego (problem tekstu, natchnienia, kanonu, przekładów). Zawsze jest okazja do zadania pytania, do wspólnego wyprowadzenia nie zawsze oczywistych wniosków. Nie brakuje sporów i kontrowersji. Już teraz zacznij działać według metody 4P - przyjdź, posłuchaj, podyskutuj, przekonaj się.

Zapraszam.

Prowadzący: ks. Tomasz Gędek

Telefon do kancelarii: **(012) 424 43 60**

Nr konta Parafii:

PKO Bank Polski S.A.

30 1020 2892 0000 5402 0490 7434

Kalendarz liturgiczny:

*** **19 I (niedziela)** - 2. Niedziela Zwykła

Czytania mszalne: Iz 49,3.5-6; 1 Kor 1,1-3; J 1,29-34

- św. Józefa Sebastiana Pelczara, biskupa

- rozpoczyna się Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan

*** **20 I (poniedziałek)** - św. Fabiana, papieża i męczennika oraz św. Sebastiana, męczennika

*** **21 I (wtorek)** - św. Agnieszki, dziewicy i męczennicy

*** **22 I (środa)** - św. Wincentego, diakona i męczennika i św. Wincentego Pallottiego, kapłana

*** **23 I (czwartek)** - bł. Wincentego Lewoniuka i 12 Towarzyszy, Męczenników Podlaskich

*** **24 I (piątek)** - św. Franciszka Salezego, biskupa i doktora Kościoła, patrona dziennikarzy

*** **25 I (sobota)** - święto nawrócenia świętego Pawła Apostoła

Msze święte i nabożeństwa

Niedziele i święta

Kościół św. Augustyna i Jana Chrzciciela:

6.30; 7.30; 9.00; 10.30; 12.00; 13.15; 19.00

Kościół Najświętszego Salwatora: 11.15

Dni powszednie

Kościół św. Jana Chrzciciela: 6.30 7.15 8.00 18.00

Plan kolędy 2013/14

Proboszcz – ks. kan. Stanisław Sudoł

19.01 – niedziela – od g. 15 – ul. Król. Jadwigi 152-202

Ks. Tomasz Gędek

21.01 – od g. 17 – Stachowicza

22.01 – od g. 15 – Wyczółkowskiego, Kasztelańska

23.01 – od g. 17 – Drożyna, Zaścianek, Malczewskiego

25.01 – od g. 9 – Ujejskiego

29.01 – od g. 17 – Włóczków 2

30.01 – od g. 17 – Włóczków 10 i 11

Ks. Ryszard Pływacz

20.01 pn. – od g. 15 – Dunin-Wąsowicza 20 i 18

21.01 wt. – od g. 15 – Dunin-Wąsowicza 26,16,14

22.01 śr. – od g. 15 – Dunin-Wąsowicza parz. 2-12

23.01 czw. – od g. 15 – Dunin-Wąsowicza 3 i 5

24.01 pt. – od g. 15 – Dunin-Wąsowicza 7, 9, 11

25.01 sb. – od g. 10 – Salwatorska nieparz. 25-35

27.01 – od g. 15 – ul. Salwatorska 1, 1a, 1b, 3, 4, 5, 11, 11a, 11b, 12

29.01 – od g. 15 – ul. Salwatorska 13, 16, 18, 22, 23

30.01 – od g. 15 – ul. Dojazdowa i Jaskółcza

Konkurs na logo i hymn

Kraków ogłosił konkurs na logo i hymn Światowych Dni Młodzieży 2016. „Chodzi o przygotowanie takiego utworu, który głęboko zakodowałby się w sercach i umysłach, zwłaszcza młodych, który potem żyłby po zakończeniu ŚDM” – mówił bp Damian Muskus.

Oba konkursy mają charakter otwarty, jednoetapowy, ogólnopolski. Ich uczestnikami mogą być osoby fizyczne bądź prawne, które ukończyły 18 rok życia. Prace można przygotować indywidualnie lub zespołowo.

Dla autorów zwycięskich projektów przewidziano nagrody finansowe. Organizatorzy chcieliby także, żeby swoistym wyróżnieniem było też spotkanie z Ojcem Świętym.

Prace konkursowe należy przysyłać na adres Komitetu Światowych Dni Młodzieży – Kraków 2016: ul. Kanonicza 18, 31-002 Kraków. Projekty hymnów do 31 maja 2014 r. a logotypów do 31 marca 2014 r. Konkursy zostaną rozstrzygnięte odpowiednio 30 czerwca i 31 maja 2014 r.

W intencji ofiar tajfunu

W Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Krakowie Łagiewnikach, w sobotę 25 I br. o godz. 19.30 odbędzie się Eucharystia w intencji ofiar tajfunu na Filipinach.

Caritas prosi o podatek

Przekaz 1% swojego podatku potrzebującym! Naprawdę jest im bardzo potrzebny. Wiele osób potrzebuje gorącego posiłku, wizyty pielęgniarki, bezpłatnej rehabilitacji albo pomocy w nauce, wyjazdu na wakacje czy miejsca, gdzie bezpiecznie spędzi czas.

KRS to 0000207658. Pomagajmy razem!

Z serwisów informacyjnych

W rankingu "Perspektyw" najlepszym liceum w Polsce okazało się Liceum Akademickie UMK w Toruniu, drugie było XIII LO w Szczecinie, a trzecie XIV LO im. Staszcza w Warszawie. Najlepsze krakowskie licea znalazły się odpowiednio na 4. miejscu – V LO i na 36. miejscu – I LO – rankingu ogólnopolskiego. W kategorii techników pierwsza trójka przedstawia się następująco: Technikum Zawodowe nr 7 w ZSEM w Nowym Sączu, Technikum Łączności nr 14 w ZS Łączności w Krakowie, Technikum Elektroniczne im. Obr. Lublina 1939 r. w Lublinie. Analizie poddanych zostało 2291 liceów z całej Polski oraz 1867 techników. Na tej podstawie powstała lista 500 najlepszych liceów i 300 techników.

Archidiecezja Krakowska ogłosiła konkursy na hymn i logo Światowych Dni Młodzieży 2016. Oba mają otwarty, ogólnopolski charakter. Konkurs na logo zostanie rozstrzygnięty do 31 maja, na hymn do 30 czerwca. Hymn oraz logo muszą nawiązywać do hasła ŚDM "Błogosławieni Miłosierni".

W hawańskiej katedrze na Kubie można oglądać unikatową wystawę biblijną zatytułowaną „Biblia: droga Boga na drodze człowieka”. Ekspozycja po raz pierwszy została zaprezentowana w 2013 r. w Watykanie, a dużą jej część stanowi tzw. „zielona kolekcja”, złożona z 72 skarbów sztuki sakralnej będących prywatną własnością jednej z amerykańskich rodzin.

Lewicowa koalicja rządząca w landzie Badenia-Wirtembergia planuje wprowadzenie do szkół programu nauczania pt. „Akceptacja seksualnej różnorodności”. Plany te zgodnie krytykują katolickie diecezje Fryburga Bryzgowijskiego i Rottenburga-Stuttgartu oraz Kościoły protestanckie.

W ubiegłą niedzielę Chrztu Pańskiego Papież Franciszek ochrzcił w Kaplicy Sykstyńskiej 32 dzieci, w tym dziecko pary niesakramentalnej oraz kobiety samotnej. Podczas krótkiego, zaimprovizowanego kazania, papież powiedział, że wiara jest najpiękniejszym dziedzictwem, jakie rodzice mogą zostawić swoim dzieciom.

Mniej osób niż w latach poprzednich śledziło w tym roku transmisje na żywo z gry Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. Akcja po raz pierwszy od czterech lat przyciągnęła poniżej 10% widzów przed telewizory, XXII finał WOŚP śledziło w TVP 2 średnio 1,01 mln osób, czyli 8,95% wszystkich widzów. Rok temu średnia oglądalność wyniosła 1,27 mln osób, a dwa lata temu 1,56 mln. Akcja TVP prowadzona była z rozmachem – prawie pięć godzin relacji na żywo przygotowywało blisko tysiąc pracowników i współpracowników Telewizji Polskiej z Warszawy i jej 16 oddziałów terenowych.

Nasi zachodni sąsiedzi też zaliczają „wpadki” inwestycyjne. Ponownie, bo już po raz siódmy, przesunięto datę otwarcia nowego portu lotniczego w stolicy Niemiec. Berlin Brandenburg to flagowa i jedna z najbardziej wyczekiwanym inwestycji w Niemczech, budowę lotniska rozpoczęto w 2006 roku i pierwotnie miała być zakończona w 2011 roku. Tymczasem nowy port ma być gotowy najwcześniej w 2015 roku.

Papież ogłosił nazwiska 19 nowych kardynałów. Pochodzą oni z piętnastu krajów świata, a kapelusze kardynalskie przyjmą na konsystorz 22 lutego, w święto katedry Świętego Piotra Apostoła. Na liście nie ma żadnego Polaka, są natomiast przyszli purpuraci z Burkina Faso oraz Haiti. Najmłodszy jest 54-letni Basileos Cleemis Thottunkal z Indii. Najstarszym jest osobisty sekretarz papieża Jana XXIII, włoski arcybiskup Loris Capovilla, liczący 98 lat.

Tegoroczne Paszporty Polityki przyznane zostały jak zwykle młodym twórcom w sześciu dziedzinach: film, teatr, sztuki wizualne, muzyka poważna, muzyka popularna, literatura. W kategorii film Paszportem "Polityki" uhonorowano aktora Dawida Ogrodnika za rolę chorego na porażenie mózgowe w filmie "Chce się żyć" w reż. Macieja Pieprzycy, komplementowanego także za rolę w "Jesteś Bogiem" w reż. Leszka Dawida. Ziemowit Szczerek, autor książki o Ukrainie "Przyjdzie Mordor i nas zje, czyli tajna historia Słowian", zwyciężył w kategorii literatura. W kategorii muzyka poważna uhonorowano Apollon Musagete Quartett.

Maleje popularność wiadomości tekstowych, czyli SMS. Pierwszy na świecie SMS został wysłany 3 grudnia 1992 roku i ich popularność systematycznie rosła, aż do 2013 roku, gdy zanotowany został ogromny spadek zainteresowania SMS-ami. Powodem są smartfony i aplikacje mobilne, takie jak WhatsApp, SnapChat czy chociażby Facebook Messenger, które są tańsze i szybko zastępują klasyczne wiadomości.

Chór akademicki

12 stycznia 2014 r. w kościele SS Norbertanek odbył się koncert chóru akademickiego Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie. Chór odśpiewał kolędy i pastorałki, za co otrzymał gromkie brawa.

Stanisław Malik

Salwatorscy Seniorzy!

W Małopolsce powstała „Małopolska Karta Seniora”. Różne firmy, które przystąpiły do tej akcji, oferują swoje usługi seniorom z rabatami, czasami bardzo atrakcyjnymi. Lista firm nie jest jeszcze zbyt długa, ale stale się powiększa. Radzę z niej skorzystać. Informacje podaję za czasopismem „Małopolski Głos Seniora”.

„Małopolska Karta Seniora jest programem realizowanym przez Stowarzyszenie MANKO we współpracy z Urzędem Marszałkowskim Województwa Małopolskiego. Każdy mieszkaniec województwa małopolskiego, który skończył 60 lat, może bezpłatnie wyrobić własną kartę seniora. Karta jest imienna i nie może być przekazywana innym osobom. Karta uprawnia do korzystania ze zniżek i ofert specjalnych przygotowanych m.in. przez uzdrowiska, gabinety medyczne i kosmetyczne, restauracje, kawiarnie, kina, teatry, taxi i inne...”

Oto niektóre firmy, które już przystąpiły do programu:

Restauracja Ceska Hodba

Zniżka: 10% zniżki na wszystkie dania i napoje z karty menu.
ul. Zwierzyniecka 30, 31-105 Kraków
tel.: 12 421-05-62, www.ceska.chodba.pl

Apteka Magiczna

Zniżka: 10% rabatu na leki pełnopłatne, leki OTC, kosmetyki, suplementy diety oraz inny asortyment dostępny w aptece (rabat nie łączy się z kartą rabatową ani aktualnymi promocjami).

ul. Ćwiklińskiej 10; 30-863 Kraków
tel.: 12 658 10 01, <http://www.magiczna.com>

Grota Galos

Zniżka: 50% na karnet dla seniorów na 5; 10; 15 terapii.
ul. Wielicka 91; 30-552 Kraków
tel.: 12 265 38 30, www.grota.babilon.me

Stomatologia FreshDent

Zniżka: 10% zniżki na protezy ruchome, 20% zniżki na zabiegi higienizacyjne oraz 15% zniżki na korony i mosty.
ul. Franciszka Kniaźnina 2/20; 31-637 Kraków;
tel.: 535 322 322, www.freshdent.pl

Diagnostyka-Terapia Vitanea

Zniżka: 10% rabatu na terapie biorezonansowe i dźwiękowe oraz 10% rabatu na diagnostykę organizmu metodą Vega-test i Volla.
ul. Do Wilgi 25; 30-419 Kraków
tel.: 12 265 54 04, www.vitanea.eu

Sanatorium Energetyk

Zniżka: 10% rabatu na noclegi, 10% rabatu na wszystkie zabiegi fizjoterapeutyczne + masaż bańką chińską gratis.
ul. Jana Kiepury 2A; 33-380 Krynica Zdrój
tel.: (18) 471 55 94, www.energetyk-krynica.com

Rehabilitacja i Pielęgnacja ScanRehab

Zniżka: 10 % na wszystko.
ul. św. Anny 5; 31-008 Kraków
tel.: 12 421 71 20, www.scanrehab.pl

NZOZ Natura i Medycyna, Piotr Buchała

Zniżka: 5% rabatu na zabiegi, zioła, suplementy diety; bezpłatne konsultacje lekarskie; 5% dla każdej poleconej przez seniora osoby; 5% na wykonane zabiegi oraz zakupy osoby poleconej.
pl. Braci Dudzińskich 1; 30-556 Kraków, tel.: 12 393 26 61

Szczegółowe informacje jak zdobyć kartę i wykaz wszystkich firm biorących udział w akcji, znajdziecie Drodzy Seniorzy, na stronie internetowej www.glosseniora.pl

Polecam

Barbara Skrzyńska

TYGODNIK SALWATORSKI - Redakcja: Bogumiła Szewczyk (red. nacz), ks. Tomasz Gędek (asyst. kościelny), Łukasz Strutyński, Jarosław Dzidek, Maria Gracja Małecka, Magdalena Łasak-Strutyńska.

Najbliżsi współpracownicy: ks. Krzysztof Biros, Stanisław Malik, Krzysztof Bar.

Kontakt z TS: tel. 12-4272562 wieczorem, adres pocztowy: 30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88, e-mail: bog-szew@wp.pl

Strona internetowa: www.tygodniksalwatorski.pl (administruje Roman Topór-Mądry).

Tygodnik Salwatorski powstaje z pracy bez honorariów. Redakcja zastrzega sobie prawo do skrótów i korekty językowej tekstów.

Tygodnik można zaprenumerować w zakrystii kościoła SS. Norbertanek.

Można go nabywać we wszystkich kościołach na terenie Parafii i w kościele Bożego Miłosierdzia przy ul. Smoleńsk